

regning i Sammenstødstilfælde vel lettest kan fyldestgøres ved Paadømmelse under eet, men dog ikke frembyde nogen Hindring for en Sondring i flere Sager. Dette viser Straffelovens § 64, og det er denne Regel, hvis Analogi bliver at følge, naar Adskillelsen af slige Søgmaal finder Sted, uden at dette har den Grund, som Paragrafen nærmest har for Øje. Kun maa det, for at Straffelovens Tanke kan blive fuldt fyldestgjort, ved Adskillelsen saa vidt muligt iagttages, at den Handling, der antages at ville medføre den strængeste Strafart, behandles først, en Anvisning, der imidlertid ikke altid vil kunne følges, og som ikke egner sig til at optages i Loven, da ingen processuelle Følger kunne knyttes til dens Ikke-Iagttagelse.

Med Hensyn til § 62 skal særlig fremhæves, at den deri indholdte Regel, som det bl. a. fremgaar af Henvisningen til § 61, ogsaa finder Anvendelse paa Forundersøgelsen. Det vil da ogsaa efter Omstændighederne kunne være hensigtsmæssigt at slutte Forundersøgelsen for een Forbrydelses Vedkommende, medens den fortsættes med Hensyn til en anden, hvilket vil kunne medføre, at ingen fælles Behandling for den dømmende Ret kan finde Sted.

Den i § 63 indeholdte Regel kan faa praktisk Betydning, f. Eks. naar der er Tale om en Række ganske *ensartede* strafbare Handlinger (Toldovertrædelser f. Eks), begaaede af flere Personer, der dog ikke kunne siges at være Deltagere i en og samme Forbrydelse.

Hvad angaar *Forretningsfordelingen* i Straffesager mellem de flere Overanklagere og Politimestre, da ere Reglerne derfor til Dels ligefrem givne med Reglerne om Værnetinget. — Berettiget og forpligtet til at paatale er den Embedsmand, til hvis Embedskreds Sagens Værneting hører. Enkeltstaaende Retshandlinger maa dog regelmæssig foranlediges af den, der i øvrigt har Sagen i sin Haand, selv om de skulle foregaa ved en Ret, der ligger uden for denne Embedsmands Kreds, i saa Fald nemlig ved Rekvisition til vedkommende Overanklager eller Politimester eller vedkommende Ret. Begynder Efterforskningen paa en Tid, da der endnu mangler Forudsætninger til at bestemme Værnetinget, er enhver Overanklager eller Politimester, der først faar Anledning dertil, berettiget og for-

pligtet til at tage Sagen i sin Haand og foranledige Foretagelsen af de enkelte Retshandlinger, der maatte blive Spørgsmaal om, indtil Værnetinget kan bestemmes. Uop-sættelige Skridt er ligeledes altid enhver Overanklager eller Politimester, som dertil faar Anledning, berettiget og forpligtet til at foretage uden Hensyn til Beføjelsen til at paatale Sagen i dens Helhed. Er der Valg imellem flere Værneting i en offentlig Sag og saaledes flere Overanklagere eller Politimestere ere lige kompetente, kan i Mangel af anden Bestemmelse enhver af disse tage Sagen i sin Haand.

Alle de herhen hørende Regler er der imidlertid næppe Grund til at optage i Loven, de høre hjemme i en Instruks. Domstolene have alene at afgøre (og det tilmed kun i det Omfang, der oven for er angivet), om Sagen indbringes eller vedkommende Retshandling begæres for rette Værneting, samt om vedkommende Embedsmand ifølge den ham tilkommende *almindelige* Myndighed overhovedet er berettiget til at optræde ved vedkommende Ret som Anklager. Om han i øvrigt handler i Overensstemmelse eller i Strid med de Instrukser, der ere givne for den indbyrdes Forretningsfordeling af de enkelte Sager mellem Paatalemyndighedens forskellige Organer eller med Hensyn til Udøvelsen af den Valgret, der i visse Tilfælde er tillagt Paatalemyndigheden, er Retten uvedkommende. Dette erkendtes ogsaa udtrykkelig af det tidligere Forslag. Derimod havde dette optaget en Del Regler for det Tilfælde, at administrative Embedshandlinger tiltrængtes udøvede i fremmed Retskreds. Da man imidlertid maa anse ogsaa dette for at være et Emne, der naturligst hører hjemme i en Instruks, ere disse Bestemmelser udeladte i nærværende Udkast, og i § 65 er derfor kun optaget de i det tidligere Forslags § 77 indeholdte Regler om Retshandlinger i fremmed Retskreds.

Kapitel VIII.

Retsmøder og Retsbøger.

Nærværende Kapitel er saa godt som fuldstændig overensstemmende med det tidligere Forslags Kapitel VIII.

Af de faa Afvigelser er der kun Anledning til at fremhæve følgende:

I § 66 i Slutningen er indsat en Bestemmelse om Adgang for Værgen for en